

[Hans Nielsen.]
og Fædreland som Valget i 1895 eller maaske større.

En saa stor Valgsejr forpligter selvfølgelig de sejrende, og de to Partier, som har faaet dette store Flertal af Stemmer, har jo ogsaa optaget Forpligtelserne og Ansvaret fuldt og helt. Fuldt og helt er vi gaaet ind for de Ønsker, som der sikkert er i Befolkningen om at komme til en Ordning, der kan overvinde de parlamentariske Vanskeligheder, som man har kæmpet imod, særlig i Perioden fra 1924 og til Valget den 24. April i Aar. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa disse Vanskeligheder, men kun pege paa, at det meget ofte i denne Periode var meget pinligt at se, hvorledes de partipolitiske Interesser i Virkeligheden satte Bom for alle forstandige Forslag, som det havde været en Pligt under disse Aars store økonomiske Vanskeligheder at bringe frelst gennem Rigsdagen. Det mislykkedes. Nu har det været nødvendigt at forsøge at komme ud over Vanskeligheden paa en anden Maade ved at skabe et fast parlamentarisk Flertal, og vi har gjort dette Skridt fuldt ud, idet det radikale Parti har faaet tre vigtige Ministerpladser i den nye Regering, tre af de vigtigste Pladser i Ministeriet, og dermed er det tilkendegivet, at i denne Regering er der ikke nogen Herre og heller ikke nogen Tjener, her er lige Kaar for begge Parter, og jeg føler mig overbevist om, at et Samarbejde, der er grundet paa en saadan Ærlighed og Redelighed fra Begyndelsen, har alle Betingelser for at kunne blive til Gavn og Held for Befolkningen og Landet.

Alle kan ikke være glade ved det Valg, der har fundet Sted, og der har ogsaa paa forskellig Vis baade paa Møder og i Pressen lydt Røster, som har været irriteret over Valgets Resultat. De fleste har dog været af en ret godmodig Art, kun en enkelt Udtalelse synes mig at være af mere ondartet Karakter. Det er en Udtalelse, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Dagen efter, at Stemmerne var talt op, udsendte det ærede Medlem gennem Ritzaus Bureau et aabent Brev, hvori han erkender, at Valgets Afgørelse er klar, men derefter siger han, at naar Resultatet blev, som det blev, er det den demoraliserende Agitation, som vore Modstandere saa hensynsløst har iværksat, og som har formaaget at vildlede et Flertal af Befolkningen. Det forekommer mig, at denne Udtalelse ikke rigtig er en tidligere Statsminister værdig; naar man gaar i Kamp, er man udsat for at lide Nederlag, lige saa vel som man kan sejre. Det ærede Medlem har lidt et stort

Nederlag ved dette Valg, men det burde han have skjult paa en bedre Maade, end han har gjort det i denne Udtalelse, for det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at der har været ført en saadan demoraliserende Agitation; det er ikke mig bekendt, og jeg tror heller ikke, det er det ærede Medlem selv bekendt. Det ærede Medlem ved i det hele taget ikke meget om, hvad der er foregaaet paa Vælgermøderne, det ærede Medlem har det ligesom Løven: han vil helst gaa paa Rov i Mørke, om Natten, og paa de Vælgermøder, hvor han har samlet store Skarer af Vælgerne, har det ikke været muligt for andre at komme til, det har været Vælgermøder, han har holdt for sig selv, sikkert til stor Gavn og Fornøjelse for Venstre, det tvivler jeg ikke om, men paa disse Møder faar man ikke noget at vide om den demoraliserende Agitation; der kan den i alt Fald kun være praktiseret af det ærede Medlem selv. Jeg har læst det ærede Medlems Tale omhyggeligt, og hvis man kunde rette Bebrejdelser mod den, blev det noget i den samme Retning som den, han her retter mod de andre Partier. Paa de Vælgermøder, der har været holdt, har det ikke været let at komme med demoraliserende Agitation; naar der er flere Kandidater, og de er ved deres fulde Fem alle sammen, løber man hurtig tør med den demoraliserende Agitation, for Urigtigheder og Krøniker kan blive taget i Nakken paa Stedet og imødegaaet, saaledes at Vælgerne kan gaa derfra fuldt oplyste om, hvad der er sket. Saa denne Beskyldning hører ikke nogetsteds hjemme. Det er mærkeligt nok for øvrigt, thi før Valget beskyldte man os for, at vi ikke havde givet Løfter i det Manifest eller den Udtalelse, som de socialdemokratiske Kandidater udsendte. Ikke paa eet, men paa Masser af Møder blev der klaget over, at det gav saa faa og saa ringe Løfter, og det gjaldt baade overfor Tjenestemændene og de øvrige nedskaarne. Nu, efter at Valget er forbi; ser jeg til min store Overraskelse, at der i en hel Række Blade, baade konservative og Venstreblade, tales om, at der er lovet Guld og grønne Skove, altsaa lige det stik modsatte. Vi tager den Slags Ting med stor Godmodighed. Fortsæt bare paa den Maade! Det kan ikke genere os. Hvis det morer de andre, nu vel, saa er der ikke mere at sige til det, men jeg synes, at en forhenværende Statsminister ikke skulde have nedladt sig til at fremsætte den Udtalelse, han her har fremsat; den pynter slet ikke paa ham.

Vi er i høj Grad tilfredse med de Ud-